
PRZYCZYNIONY (5) *part praet pass pf*

o jasne.

sg m N przyczyniony (3). \diamond f G przyczynion(e)j (1). \diamond n N (*attrib*) przyczynion(e) (1), [(*praed*) przyczyni(o)no cf PRZYCZYNIĆ *impers fut*].

Sł stp brak, Cn s.v. przydatny, przybyły, Linde XVII(XVIII) w. s.v. przyczynić.

1. *Dołączony, dodany; adiectivus, afflictivus Mącz, Cn; emboliarius Mącz; additus, adiectivus, afflictus, assumptivus, assumptus Cn (5) : Emboliarius, Wrzucony/ Przyczyniony. Mącz 102b, 127c, 162a.*

Wyrażenie: »przyczynione przyrodzenie« = druga natura (1): Abowiem nałóg/ iáko okazały on w náuce y cności Doktor/ Auguſtyn S. nápiſał [...] ieſt druga náturá/ y przyczynione przyrodzenie. LatHar 1.

a. *O tekście: przytoczony (1) : To tedy o Kalwinie nád Oycá wiecznego/ Maſz iakąſ wielką Iſthność zá Bogá ſwoiego Przetóć pełno w twym piſmie wſzędny they Iſthności (*marg*) Iſthność Bog Sofiſtow/ czythay Káp. 13. kſiąg I. przyczynionej Inſtit: [= *Christianae religionis institutio*] Kálwinowey. (-) GrzegRóżn [N3].*

2. *[Powiększony, pomnożony (o zjawiskach społecznych): Był ten zwyczaj po káżdey bitwie zwyciężoney/ Krol wolności potwierdzał zówſze przyczynionej. ZbylPRozm B3v.]*

Synonimy: 1. przydany, przyprawiony; a. dołożon; 2. pomnożony, powiększony, przydany, rozszerzony, umocniony.

Cf **PRZYCZYNIĆ**

ALKa